

PROGRAM:

SPOROD:

Mladinski pevski zbor v Trbovljah

»Trboveljski slavček«

Dirigent: Avgust Šuligoj

24. maja

1 9 3 3

Dětský zpěvácký sbor v Trbovlích

»Trbovelský slaviček«

Dirigent: August Šuligoj

SPORED:

Emil Adamič: Pesem rudarskih otrok
Zlatko Grgošević: Koleda
Emil Adamič: Hej fantje
Marko Tajčević: Pjesme dodolske
Emil Adamič: Uspavanka
Vasilij Mirk: Medvedov ples

*

Matija Bravničar: Polžek čarodejec
Marij Kogoj: Zvončki
Slavko Osterc: Kvartet
Ivan Matetič: Dječje popijevke iz Istre
Mladen Pozajić: Dil - dil - duda
Emil Adamič: Ni mi volja već na svetu živeti
Emil Adamič: Vandrovci je privandrov

*

Emil Adamič: Stoji mi polje
Emil Adamič: Zbadljivka
Emil Adamič: 'Nmau čez izaro
Emil Adamič: Da b' biva liepa ura
Emil Adamič: Drežnica
St. St. Mokranjac: Bolno čedo
St. St. Mokranjac: Na ranilu
St. St. Mokranjac: Pazar živine

*

PROGRAM:

Emil Adamič: Píseň hornických dětí

Zlatko Grgoševič: Koleda

Emil Adamič: Hej, hoši!

Marko Tajčevič: Písně dodolské

Emil Adamič: Ukolébavka

Vasilij Mirk: Medvědí tanec

*

Matija Bravničar: Plž čarodějník

Marij Kogoj: Zvonečky (Sněžěnky)

Slavko Osterc: Kvartet

Ivan Matetič: Dětské popěvky z Istrije

Mladen Pozajič: Dil - dil - duđa

Emil Adamič: Nechce se mi v světě více už žít

Emil Adamič: Přivandroval vandrák

*

Emil Adamič: Stojí mi pole

Emil Adamič: Škodolibá

Emil Adamič: Tam za jezerem

Emil Adamič: Kéž by byla krásná chvíle

Emil Adamič: Loudavá

St. St. Mokranjac: Nemocné dítě

St. St. Mokranjac: Na květnou neděli

St. St. Mokranjac: Zvířecí trh

*

SPORED:

PROGRAM:

Emil Adamický, mladší, Ples, hornický, 1. třída
 Zlatko Grigorovský, Kolář, 1. třída
 Emil Adamický, 1. třída
 Marko Třískan, 1. třída
 Emil Adamický, 1. třída
 Vasilij Mityk, 1. třída

Matěj Adamický, 1. třída
 Matěj Konečný, 1. třída
 Slavko Opatovský, 1. třída
 Vladimír Adamický, 1. třída
 Vladimír Adamický, 1. třída
 Vladimír Adamický, 1. třída
 Vladimír Adamický, 1. třída

Emil Adamický, 1. třída
 Emil Adamický, 1. třída
 Emil Adamický, 1. třída
 Emil Adamický, 1. třída
 Emil Adamický, 1. třída
 St. St. Adamický, 1. třída
 St. St. Adamický, 1. třída
 St. St. Adamický, 1. třída

Emil Adamič:

Pesem rudarskih otrok

Klemenčič Vlado

Mi smo pa od tam doma,
kjer se sonce ne smehlja,
kjer ni tratice nobene,
kjer ni šumice zelene.

Tam pri nas je črni dim,
črna fabrika pod njim,
a pod fabriko so rovi,
črni v njih noči in dnovi.

Oče naš je pod zemljo,
tam mu duša in telo
v bridkih kapljah krvavita,
dan na dan za nas trpita.

Zlatko Grgošević:

Koleda

Besedilo narodno

Gospodaru poštovani
od sveg sela odabrani,
rekli so nam ljudi stari,
da ti jesi čovjek pravi.

Došli smo se zabavljati,
i s tobom se veseliti.
Došli smo se radovati,
hočeš li nas darovati?

Ili knjigu, ili grošić,
da ti bude sretan Božić,
a po njemu Stjepan dan,
po Stjepanu Ivanjdan:
mlado ljeto, Vodokršće
i sve ljeto i godište.
Gospodaru naš,
daruj, daruj nas!

Emil Adamič:

Píseň hornických dětí

Klemenčič Vlado

My jsme odtud domovem,
kde se slunce nesměje,
kde už není ani louky,
ani hájku zeleného.

Tam u nás je černý dým,
černá továrna pod ním,
pod továrnou jsou pak jámy,
černé v nich jsou dny i noci.

Otec náš je pod zemí,
tam mu duše i tělo
v hořkých kapkách krvavější,
den za dne zle pro nás trpí.

Zlatko Grgošević:

Koleda

Lidová

Hospodáři úcty hodný,
od vsi celé vyvolený,
řekli nám to lidé staří,
že ty's vskutku člověk pravý.

Přišli jsme se pobaviti
a s tebou se veseliti.
Přišli jsme se radovati,
chceš-li nám též něco dáti?

Ať už knihu nebo grošík,
bys byl štásten o vánocích,
po nich i na Štěpána
a po něm i na Jana:
na Nový rok, na Tři krále,
celé léto i rok celý.
Hospodáři náš,
obdaruj ty nás!

Emil Adamič:

Hej, fantje!

Narodna

Hej fantje, zimzelen za
klobuk,
pa hajd po kralja Matjaža,
na vratih vas čaka orjaški
hajduk,
on je Matjaževa straža.

Hajduk vršič zimzelenov ima,
Matjaževa vojska ima ga,
in zimzelen lepše vsak dan
zeleni
in srd se množi na sovraga.

Hej fantje, zimzelen za klobuk,
le vas Matjaž kralj še čaka,
na steni zdaj meč njegov ne
visi,
v strup ga hajduk že namaka.

Marko Tajčević:

Pjesme dodolske

Narodno besedilo

a) Pred kućom kad igra
dodola

Molimo se višnjem Bogu,
da udari rosna kiša,
da porosi naša polja,
i šenicu ozimicu
i dva pera kukuruza.
Molimo se višnjem Bogu,
da udari sitna kiša,
oj dodo, oj dodole.

Emil Adamič:

Hej, hoši!

Lidová

Hej, hoši! zimostráz za
klobouk,
hajdy pro krále Matyáše,
ve vratech vás čeká obrovský
hajduk,
on je Matyášova hlídka.

Hajduk vršek zimostrázu má,
i Matyášovo vojsko jej má,
a zimostráz denně víc se
zelená
a hněv se množí na odpůrce.

Hej, hoši! zidmostráz za
klobouk,
jen vás Matyáš král čeká,
na stěně teď meč jeho nevisí,
do jedu hajduk ho smáčí.

Marko Tajčević:

Písně dodolské

Lidová

a) Před domem, když tančí
dodola

Modlíme se k Pánubohu,
by se spustil rosný deštěk,
by porosil naše pole,
i pšenici ozimici
i dvě pírka kukuřice.
Modlíme se k Pánubohu,
by se spustil drobný deštěk,
oj dodo, oj dodole.

b) Pred domačicom

Udri kišo prekapljušo
oj dodo, oj dodole.
Cvati ružo na sred dvora,
cvati tanka i rumena,
ljepotom se ponijela.

c) Kad idu preko polja

Mi idemo preko sela,
a oblaci preko neba.
A mi brže, oblak brže.
Oblaci nas pretekoše
žito, vino, porosiše,
oj dodo, oj dodole.

Emil Adamič:

Uspavanka

Glej, sonce zašlo je v svoj
zlati gradič
in lunica vstaja aja tutaja.
In plove in plove kot svetel
čolnič
iz daljnega kraja aja tutaja.

Vasilij Mirk:

Medvedov ples

R. Rehar

Pleši, pleši kosmatinek,
da te vidi mamin sinek.
V levo, desno dva koraka,
semkaj, tjakaj še dva taka.
Hitro brusi nogi bosí,
zame, zase kruha prosi!

b) Před hospodyní

Spust' se, dešti vláhy plný,
oj dodo, oj dodole.
Rozkvet', růže, prostřed dvora.
rozkvet' štíhlá a rumená,
krásou svou se zaskví celá.

c) Když jdou přes pole.

My chodíme po vesnicích,
a oblaky po nebesích.
I my rychle, oblak rychle.
Oblaky nás předhonyly,
žito, víno porosily,
oj dodo, oj dodole!

Emil Adamič:

Ukolébavka

Hle, slunce už zapadlo v zlatý
svůj hrad
a měsíček vstává hajej ó nynej.
A pluje a pluje jak světelný
člun
tam z dálného kraje hajej
ó nynej.

Vasilij Mirk:

Medvědí tanec

R. Rehar

Tancuj, tancuj, kudrnáči,
ať tě vidí synek matčin.
Vlevo, vpravo vždy dva kroky,
semhle, tam dva ještě taky.
Rychle nabrus nohy bosé,
chleba vypros za mě, za se!

Matija Bravničar:

Polžek čarodejec

Karel Širok

Kdo, oj kdo prečudne te ima
nožice,
da po gozdu dela srebrne
stezice?
Ta le čarodejec polžek je
rogati:
koderkoli teče, s srebrom vse
prevleče.

To le srebrnino, polževo
skomino,
v vrečico natresi, meni jo
prinesi:
Dam ti pet cekinov,
sedem petelinov.

Marij Kogoj:

Zvončki

Fanči Dolenčeva

Zvončki beli po dolinah
zazvončkljali so,
v zlatem vozu zopet pomlad
pripeljali so.
Zveselili so se malčki lepih
zvončkov teh,
ter domov so jih prinesli v
ročicah obeh.

Zvončki beli pa zvonili dalje
so,
dokler niso privabili drugih
cvetk nam na zemljo.

Matija Bravničar:

Plž čarodějník

Karel Širok

Kdo, oj kdo tak přepodivné
má to nožky,
že po lese dělá stříbrné ty
stezky?
To jen čarodějník rohatý je
hlemýžd':
kamkoli se stočí, stříbrem on
vše zmočí.

Tuhle stříbrninu, plží lasko-
minu,
do pytle ji natřes a mně ji pak
přines:
Dám ti pět zlatníků,
sedm kohoutků.

Marij Kogoj:

Zvonečky (sněženky)

Fanči Dolenčeva

Zvonky bílé po dolinách
zazvonily nám,
v zlatém voze nové jaro
přivezly zas nám.
Rozradovaly se děti z zvonků
příkrásných
a domů si přinesly jich v
obou ručkách svých.

Zvonky bílé zvonily dál bez
změny,
dokud nepřivábily nám jiných
kvítků na zemi.

Slavko Osterc:

Kvartet

I. A. Krylov

Pri opici poredni
si osel
in kozel
ter Miško, medved zagovedni,
izmislijo zasvirati kvartet.

Dobe si note, bas ter alt in
gosli dvoje
in sedejo v gozdek pod hoje,
da bi z umetnostjo svojo
zavzeli svet.

Začno in drgnejo — soglasja
ni...

»Postojte, bratci, hoj!« in
opica kriči,

»kako naj godba gre, ko
napak vsak sedi!...«

Ti, Miško, z basom, sedi
pred violi,

jaz — prima — grem pred
drugo tja,

potem bo godba naša šla,
še les z goro zapleše kolo! —«

Presedejo, začno kvartet,
pa spet ne ujemajo se glasi.

»Postojte, jaz jo imam, le
počasi,«

zdaj osel zakriči, »mi pridemo
že v red,

če gremo vštric sedet!«

Poslušajo: sedijo v eni vrsti —
kvarteta prav ne vodijo jim
prsti.

In več ko prej med njimi je
nazorov

in sporov,
kako in kje naj kdo sedi. —

Slavko Osterc:

Kvartet

I. A. Krylov

Kdys u opice zlobné

kýs osel

a kozel

i Myško, medvěd nešikovný,

si usmyslili kvartet zahrátí.

Tož vezmou noty, basu, alt

a housle dvoje,

se usadí v hájku pod chvoje,

aby svým uměním dobyli celý
svět.

Hned začnou, řezou to —

však soulad pryč...

»Hoj, stůjte, bratřící,« vráz

opice křičí,

»jak má jít muzika, když

špatně se sedí!...«

Ty, Myško, s basou sedni

před violu,

já — primus — jdu tam před

druhou,

pak půjde naše muzika,

až les i s horou začnou kolo!«

Presednou si, začnou hrát,

však zase se neshodní hlasy.

»Hoj, stůjte, já to už mám,

jen pomalu,«

tu osel zakřičí, »my správně

zahrajem,

když v řadě usednem!«

Tož poslechnou: a sednou v

jedné řadě —

leč při hře prsty neslouží jim

právě.

A víc než dříve různých je

názorů

i sporů,

jak a kde má kdo sedět — —

Na vrišče slučajno slavec
prileti.

Vsi prosit ga hite, o, naj jih
reši zmote:

»Vsaj urico,« reko mu, »z
nami se pobavi
in nam kvartet v soglasje
spravi!

Glej, instrumente imamo in
note,
samo povej, kako nam je
sedeti!«

»Kdor bi rad godec bil, ta
mora kaj umeti
in tanjši sluh imeti, kot je
vaš,«

odgovori jim slavec naš.

»A vi, prijatelj, sedite kakor-
koli,
zagodli prav ne bodete
nikoli.«

Ivan Mafetič:

Dječje popijevke iz Istre:

Narodna

a) Kolo

Kolo išulanca,
babinega janjca,
pri komoštrah tanca,
cincelele.

b) Uspavanka

Nani, nani moj ditiču mali,

Bog ti daj tihi san,
a Marija zdravi, nani, nani.

Na jejich pokřik slavík
přileť.

Tu všichni poprosí ho, by je
zbavil bludu:

»Jen chvílinku,« mu praví,
»snámi se tu pobav
a muziku nám v soulad
poprav!

Hle, instrumenty, vše máme
i noty

jen to nám řci, jak máme
usednouti!«

»Kdo hudec být chce, ten
musí něco umět

a jemnější sluch mít, než je
váš,«

odpověď dá jim slavík náš.

A vy, můj milý, sed'te si, jak
jen chcete,

vy správně nikdy hrát
nebudete.

Ivan Mafetič:

Dětské popěvky z Istrije

Lidová

a) Kolo

Kolo išulance (zábavy),
bábiného janjce (jehňátka),
na řetězech tance,
cincelele.

b) Ukolébavka

Nynej, nynej, můj synáčku
malej,

Bůh ti dej tichý sen
a Maria zdravi, nynej, nynej.

c) Ptičji ples

Držč je donesal drv,
kosec je donesal kotlič,
kobac je donesal drobac,
šoja je donesla loja,
vrana je donesla graha,
klekovac bil je pekovac.
Pak je prišal mali miš
je rekal, to vam je sve skupa
niš.

Mladen Pozajić:

Dil - dil - duda

Ples iz Medjimurja — Medjimurska
narodna

Dil dil duda, z Letine cigani,
haj haj, tototo, z Letine cigani.

Dil dil duda, zdrapana je
bunda,
haj haj, tototo, z Letine
cigani.

Dil dil duda, zdrapana je
bunda
haj, haj, tototo, zdrapana je
bunda.

Emil Adamič:

Ni mi volja več na svetu živeti

Medjimurska — Dekanovci

Ni mi volja več na svetu
živeti,
da ja nemam kog vu srcu
ljubiti.

c) Ptačí ples

Drozd přines' náruč drv,
kosík přines' zase kotlík,
krahuj přines' malý drobce,
straka dala kousek loje,
vrána dala trochu hrachu,
jiný pták, ten byl pekař zas.
Potom přišla malá myš
a řekla: to vám je vše zholá
nic.

Mladen Pozajić:

Dil - dil - duda

Lidová

Dil-dil-duda, z Letiny cikáni,
hej, hej, tototo, z Letiny
cikáni.

Dil-dil-duda, žena na tě
buble,
hej, hej, tototo, žena na tě
buble.

Dil-dil-duda, roztrhaná bunda,
hej, hej, tototo, roztrhaná
bunda.

Emil Adamič:

Nechce se mi v světě více už žiti

Mezimurská — Dekanovci

Nechce se mi v světě více už
žiti,
když já nemám koho v srdci
rád míti.

Nemam več na svetu nigdi
nikoga,
nemam majku niti oca živoga.

Emil Adamič:

Vandrovc je privandrov

Narodno besedilo

Vandrovc je privandrov
s strgano bisago.
Vandrovc moj,
lepo mi zapoj!

Hlače 'ma s hodnika,
pa jih zmerom flika,
suknjo pa iz volne,
da jo zmirom kolne.

S čevlji brez podplata,
pleše sredi blata,
kapo 'ma iz gobe
da je vse narobe.

Emil Adamič:

Stoji mi polje

Stoji, stoji mi poljice,
prelepo polje široko,
na polju zrasla lipica,
prelepa lipa zelena.

Pod lipo je pa mizica,
prelepa miza kamena,
okol' stojijo stolčki,
oj sami stolčki svilnati.

Nemám v širém světě pra-
pranikoho,
nemám matku ani otce živého.

Emil Adamič:

Přivandroval vandrák

Lidová

Přivandroval vandrák
v roztrhaných hadrách.
Vandrák, hej!
pěkně mi zapěj!

Kalhoty má z lýka,
stále si je zliká,
kabát zase z vlny,
pořád na něj vrní.

V botách pez podešve
prostřed bláta pleše,
čepici má z houby,
že jde vše naruby.

Emil Adamič:

Stojí mi pole

Stojí, stojí mi poličko
prekrásné široké pole,
na poli vzrostla lipěnka,
prekrásná zelená lipa.

Pod lípou je pak stoleček,
prekrásný kamenný stolec,
okolo stojí židličky,
oj, samé hedvábné židle.

Na njih sedijo fantiči,
oj, fantje lepi, mladi vsi,
med njimi pa je Micika,
oj Micika objokana.

Emil Adamič:

Zbadljivka

Zaklala žena raco,
možu je dala taco:
jej, le jej, preljubi mož,
da hitro debel boš.

Zaklala je kopuna,
možu je dala kljuna:
jej, le jej, preljubi mož,
da hitro debel boš.

Še gosko je zaklala,
možu kosti je dala:
jej, le jej, preljubi mož,
da hitro debel boš.

Emil Adamič:

'Nmau čez izaro

Koroška narodna

'Nmau čez izaro,
'nmau čez gmajnico,
kjer je dragi dom, z mojo
zibalko,
kjer so me zibali,
mamica moja,
in prepevali: haji, hajo.

A na njih sedí mládenci,
oj, hoši krásní, mladínci,
tam u nich pak je Micika,
oj, Micika uplakaná.

Emil Adamič:

Škodolibá

Zaklála žena kachnu
a muži dala pracku:
jez, jen jez, můj mužičku,
at' ztloustneš trošičku.

Zaklála pak kapouna
a muži dala zobák:
jez, jen jez, můj mužičku,
at' ztloustneš trošičku.

I husu zarubala
a muži kosti dala:
jez, jen jez, můj mužičku,
at' ztloustneš trošičku.

Emil Adamič:

Tam za jezerem

Korutanská národní

Tam za jezerem,
tam za vesnicí,
kde je drahý dům s mojí
kolébku,
kde mě kolíbala
moje mamička
a mi zpívala: haji — hajo.

K' s'm še mih'n biu,
s'm biu dro vesiu,
s'm več barti k'tiro pes'm peu;
zdaj vse minuvo je,
nič več peu ne bom,
zdaj ni več moj ljubi, dragi
dom.

Emil Adamič:

Da b' biva liepa ura

Koroška narodna

Da b' biva liepa ura,
da b' sjava svitva luna,
da b' pršov
moj puobič mov.

Zdaj pa konjči že r'zajo,
šipece v oknah že cingljajo,
zdaj je pršov
moj puobič mov.

Emil Adamič:

Drežnica

Goriška narodna

Čin čin čin Drežnica,
kje so kozice?
Gori na skalici,
kjer ni vodice.
Hoja, hoja, hojajaja.

Solnčece sije nam,
dežek pa gre,
naš mlinar pa melje
brez vsake vode.
Hoja, hoja, hojajaja.

Když jsem malý byl,
vesel býval jsem
a jsem často mnohou píseň
pěl;
ted' už minulo vše,
pět už nebudu,
ted' už nemám milý, drahý
dům.

Emil Adamič:

Kéz by byla krásná chvíle

Korutanská národní

Kéz by byla krásná chvíle,
kéž by svítil světlý měsíc,
kéž by přišel
malý chlapec můj.

Nyní koničci už rzají,
v oknech tabule cinkají,
nyní přišel
malý chlapec můj.

Emil Adamič:

Loudavá

Gorická národní

Dzin, dzin, dzin, Loudavá,
kde pak jsou kozy?
Tam výše na skalce,
kde není vody.
Hoja, hoja, hojajaja.

Sluníčko svítí nám,
deštiček s ním,
naš mlynař spustil mlýn
a nemá vody.
Hoja, hoja, hojajaja.

St. St. Mokranjac:

Bolno čedo

Narodno besedilo

Leži čedo, bolno čedo,
mutne su mu crne oči,
čedo gori, sve ga boli,
oh, ko će mu sad pomoći!

Ta još juče igralo se,
tako vedro, tako voljno,
a sad leži u nesvesti,
teško bolno i prebolno.

Kod postelje majka kleči,
suze lete preko lica:
»Pomozi mi višnji Bože,
oh! spasi mog jedinca!«

A Bogu se ražalilo,
dade sanku, lako krilo,
sanak sleti bolnom čedu,
a čedo je ozdravilo.

St. St. Mokranjac:

Na ranilu

Narodno besedilo

Poranile devojke,
Poranile na vodu.
Al' na vodi jelenče,
Jelole, Jelo, dobra devojko.

Rogom vodu mućaše,
a očima bistraše,
Jelole, Jelo, dobra devojko.

St. St. Mokranjac:

Nemocné dítě

Lidová

Leží dítě, bolné dítě,
kalné jsou mu černé oči,
dítě hoří, vše je bolí,
oh, kdo může mu pomoci?

Ještě včera hrálo si tu,
plno jasu, dobré vůle,
a dnes leží v bezvědomí
nemocné, oh! těžce bolné.

U postele matka klečí,
slzy po tvářích jí kanou:
»Pomoz ty mi Pane Bože,
oh! spas mi jedináčka!«

A Bohu se slitovalo,
poslal spánek, lehké křídlo,
spánek šletěl k nemocnému,
a dítě se uzdravilo.

St. St. Mokranjac:

Na květnou neděli

Lidová

Privstaly si dívčiny
pospíšily pro vodu,
leč na vodě jelen byl,
Jelole, Jelo, dobrá dívčino.

Rohem vodu zakalil,
očima zas vyčistil,
Jelole, Jelo, dobrá dívčino.

St. St. Mokranjac:

Pazar živine

Narodno besedilo

Rano podoh na pazar,
kupih pile za dinar;
Oj, ti pile pileto!
Oj, ti kokorajko!

Oj, ti petle, rano dođi ter mi
poj!
Oj, ti patko šiga migo!
Oj, ti gusko ševaljajko!
Oj, ti pile pileto!

St. St. Mokranjac:

Zviřecí trh

Lidová

Vydal jsem se na pazar,
koupil kuře za dinar;
oj, ty kuře, kuřátko!
Oj, ty kokodačko!

Oj, ty kohoute, přijď ráno
a mi pěj!
Oj, ty kačko blátomačko!
Oj, ty hušo trávokuso!
Oj, ty kuře, kuřátko!

Šimada lid:

Dražina

St. St. Mokranjac:

Na květinou neblží
Přivlať se k němu, v něm
pospělý pro vodou, jak
leč na vodu není dít,
lelele, lele, lele, lele, lele,
Rokem vodou zaskatkuje
ořima zas vřelou, jak
lelele, lele, lele, lele, lele,

Šimada lid:

Lada

St. St. Mokranjac:

Na ranilu
Povraň se, povraň se,
Povraň se, povraň se,
Povraň se, povraň se,
lelele, lele, lele, lele, lele,
Rokem vodou zaskatkuje
ořima zas vřelou, jak
lelele, lele, lele, lele, lele,

*

OVITEK DELNIŠKE TISKARNE, D. D. V LJUBLJANI
PREDSTAVNIK MIROSLAV AMBROŽIČ

*